

- [30] Daubechies, I., Ten lectures on wavelets, Philadelphia: Society for Industrial and Applied Mathematics, 1992.
- [31] B. Cazelles, M. Chavez, G.C. de Magny, J.F. Guegan, S. Hales, Time-dependent spectral analysis of epidemiological time-series with wavelets, *Journal of the Royal Society Interface*, Vol. 4, 2007, pp. 625–636.
- [32] V.W. Keener, G.W. Feyereisen, U. Lall, J.W. Jones, D.D. Bosch, R. Lowrance, El-Niño/Southern Oscillation (ENSO) influences on monthly NO₃ load and concentration, stream flow and precipitation in the Little River Watershed, Tifton, Georgia (GA), *Journal of Hydrology*, Vol. 381, 2010, pp. 352–363.
- [33] A. C. Furon, C. Wagner-Riddle*, C. Ryan Smith, J. S. Warland, Wavelet analysis of wintertime and spring thaw CO₂ and N₂O fluxes from agricultural fields, *Agricultural and forest meteorology*, Vol. 148, 2008, pp. 1305-1317.
- [34] I. P. Holman, M. Rivas-Casado, J. P. Bloomfield, J. J. Gurdak, Identifying non-stationary groundwater level response to North Atlantic ocean-atmosphere teleconnection patterns using wavelet coherence, *Hydrogeology Journal*, Vol. 19, 2011, pp. 1269-1278.
- [35] J. Bigot, M. Longcamp, F. Dal Maso, D. Amarantini, A new statistical test based on the wavelet cross-spectrum to detect time–frequency dependence between non-stationary signals: Application to the analysis of cortico-muscular interactions, *NeuroImage*, Vol. 55, 2011, pp. 1504–1518.
- [36] Av.: <http://www.pol.ac.uk/home/research/waveletcoherence/>
- [37] Parker, D.E., T.P. Legg, and C.K. Folland. 1992. A new daily Central England Temperature Series, 1772-1991. *Int. J. Clim.*, Vol 12, pp 317-342, Available: www.metoffice.gov.uk/hadobs
- [38] Available: <http://epp.eurostat.ec.europa.eu/>
- [39] Available: <http://www.nationalgrid.com/>

Ob stoletnici rojstva profesorja Božidarja Magajne

Enajstega decembra letos je minilo 100 let od rojstva profesorja Božidarja Magajne. Ta visoki življenjski jubilej smo želeli skupaj z njim proslaviti tudi na Fakulteti za elektrotehniko Univerze v Ljubljani, na kateri je bil profesor pred desetletji zaposlen skoraj vso delovno dobo. Žal nas je pred tremi meseci zapustil. Nekdanji sodelavci, ki se ga še dobro spominjamo, lahko zdaj le še delimo spomine nanj z njegovimi prijatelji in znanci, cenili pa jih bodo tudi mlajši sodelavci, ki jih pretekli časi na fakulteti zagotovo zanimajo.

Božidar Magajna se je rodil 11. decembra 1912 v Ljubljani. Po končani ljudski šoli, takratnem

Marjanišču, in Realki na Vegovi se je odločil za študij elektrotehnike. Kot je povedal na pogovoru na Vegovi leta 2009, ob 50-letnici šole, je po hudem obolenju, ko so ga dve leti pošiljali od zdravnika do zdravnika, prišel v stik z medicinskimi aparati, ki jim je hotel priti do dna. Za potešitev tovrstne radovednosti je bil študij elektrotehnike prava izbira. Leta 1941 je diplomiral na Oddelku za elektrotehniko Tehniške fakultete Univerze v Ljubljani.

Ustvaril si je družino in z ženo Jožefo, rojeno Šinkovec, sta imela tri sinove. Še pred koncem študija se je leta 1939 zaposlil na Radijski direkciji Slovenije in ostal tam vse do leta 1945 kot šef inženir na Radiooddajni postaji. Božidar Magajna je bil eden pomembnih mož slovenskega radia in v oddaji RTV Slovenija leta 2005 je o začetnih časih radia takole pripovedoval: »Nekoč je bila senzacija petrolejka, nato sveča, pozneje elektrika, potem nadometna inštalacija, za njo podometna, ves čas so se dogajale usodne stvari, povezane z elektriko. Okoli leta 1930 smo bili mladi močno naklonjeni tehniki. Vse nas je zanimalo ... Ko je nastala domača radijska postaja, so našo pozornost pritegnili mali detektorji. Spominjam se, da smo ure in ure presedeli s slušalkami na ušesih in skušali ujeti kakšno tujo radijsko postajo, čeprav se je oglašalo predvsem hreščanje in se je le kdaj pa kdaj zaslil kakšen oddaljen človeški glas.«

Leta 1945 je bil dva meseca zaposlen v Strojnih tovarnah Kranj kot konstruktor in nekaj mesecev kot predavatelj na Tehniški srednji šoli v Ljubljani. »Odlično sem se počutil. Ko sem stopil v razred, se mi je zdelo, da imam pred sabo družino. Doma me niso nikoli poslušali tako kot v razredu,« se je hudomušno spominjal svojih pedagoških začetkov. Leta 1946 ga je Ministrstvo za prosveto nastavilo na takratni Tehniški fakulteti Univerze v Ljubljani kot asistenta pripravnika. Po vrsti prevedb je postal leta 1954 strokovni sodelavec na Fakulteti za elektrotehniko Tehniške visoke šole, ustanovljene zunaj Univerze leta 1950 za samo pet let,

saj je institucija v svoji devetdesetletni zgodovini kar nekajkrat spremenila svoje ime. Leta 1955 je znova nastopala kot Oddelek za elektrotehniko Tehniške fakultete Univerze v Ljubljani, nato od leta 1957 delovala znotraj Fakultete za elektrotehniko in strojništvo, dokler ni leta 1960 dobila samostojno ime: Fakulteta za elektrotehniko Univerze v Ljubljani. Pozneje se je še dvakrat preimenovala; z vstopom računalniške dejavnosti je postala Fakulteta za elektrotehniko in računalništvo, pozneje pa zopet brez zadnjega dela imena, ko je nastala samostojna Fakulteta za računalništvo. Za strokovno področje elektroakustika se je specializiral leta 1950 v Milanu in Torinu. Za izrednega profesorja na Fakulteti za elektrotehniko in strojništvo je bil izvoljen leta 1960. Ko je nastala kmalu za tem samostojna Fakulteta za elektrotehniko, je ta njegov naziv potrdila. Istega leta je bil habilitiran za strokovno področje elektroakustike. Takrat je bila z Zakonom o univerzi tudi prvič zahtevana reelekcija za docente in izredne profesorje vsakih pet let. Leta 1963 je postal predstojnik Katedre za elektroakustiko in ultrazvok, ki jo je uspešno vodil vsa nadaljnja leta. Vseskozi si je prizadeval za strokovno izpopolnjevanje, zato se je leta 1963 dva meseca izpopolnjeval na Dunaju kot Knafļjev štipendist, sedem let pozneje pa še krajši čas na Univerzi Karla Marxa v Leipzigu. Štiri leta pozneje je postal predstojnik Oddelka za elektroniko na Fakulteti za elektrotehniko. Sodelavci na fakulteti so ga

dvakrat izvolili za prodekana – leta 1969 in znova leta 1972. Upokojil se je 30. Novembra 1982.

V okviru znanstveno-raziskovalne dejavnosti je bilo treba v gospodarstvu v tistih letih rešiti številne probleme na področju ultrazvoka, pri izdelavi zvočnikov, v stereofoniji in akustični merilni tehniki. Profesor Magajna je s posebnim smislom za eksperimentalno delo sodeloval z Medicinsko fakulteto v Ljubljani, z njenim Otorinolaringološkim in Foniatričnim oddelkom ter s Patološkim inštitutom, kjer je gradil pomožne instrumente in izvajal razne meritve. Svoje obširno in sistematično znanje je uspešno prenašal tudi v industrijo. Na Hmeljarskem inštitutu v Žalcu je proučeval možnost uporabe ultrazvoka, v Cementarni Anhovo uporabo šumnih pojavov za avtomatsko polnjenje mlinov, v Dobu odpravo vibracij pri filterških napravah, na Reki je sodeloval pri gradnji avdiološkega centra kot projektant, ukvarjal se je tudi z izločevanjem primesi jekel s pomočjo ultrazvoka.

Kot predavatelj je bil izredno priljubljen pri študentih, zato ni presenečenje, da je bil mentor številnim diplomantom.

Zaradi svojega blagega značaja je bil profesor Božidar Magajna cenjen in spoštovan kolega, ki ga bomo ohranili v trajnem spominu.

Zaslužni prof. dr. Baldomir Zajc